

32005D0523

L 192/63

ОФИЦИАЛЕН ВЕСТНИК НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

22.7.2005

РЕШЕНИЕ НА СЪВЕТА**от 30 май 2005 година****за одобряване на присъединяването на Европейската общност към Международната конвенция за закрила на новите сортове растения, преразгледана в Женева на 19 март 1991 година**

(2005/523/ЕО)

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално член 308 във връзка с член 300, параграф 2, първа алинея и член 300, параграф 3, първа алинея от него,

като взе предвид предложението на Комисията,

като взе предвид становището на Европейския парламент,

като има предвид, че:

- (1) Международната конвенция за закрила на новите сортове растения (наричана по-долу „Конвенцията UPOV“), приета в Женева на 19 март 1991 г., предоставя на растениевъдите на нови сортове растения изключително право на собственост на базата на набор от универсални и ясно дефинирани принципи.
- (2) Компетенцията на Общността да сключва или да се присъединява към международни споразумения не произтича само от изрично предвиденото за целта в Договора, но може да произтича и от други разпоредби на Договора и от актове, приети съгласно тези разпоредби от институциите на Общността.
- (3) Съдържанието на Конвенцията UPOV също така попада в обхвата на съществуващи регламенти на Общността в тази сфера.
- (4) Следователно одобрението на Конвенцията UPOV е въпрос от значение както за Общността, така и за държавите-членки.
- (5) Конвенцията UPOV следва да бъде одобрена от името на Общността по отношение на въпросите, които са от нейната компетентност,

РЕШИ:

Член 1

1. Преразгледаният текст на Конвенцията UPOV се одобрява от името на Общността по отношение на въпросите, които са от нейната компетентност.

2. Преразгледаният текст на Конвенцията UPOV и декларацията на Европейската общност са приложени към настоящото решение.

Член 2

Председателят на Съвета е упълномощен да посочи лице или лица, оправомощено/и да депозира/т от името на Общността инструмента за присъединяване при генералния секретар на Съюза за закрила на новите сортове растения.

Член 3

Общността ще направи доброволна вноска за всеки бюджетен период, с няколко единици вноски и при условия, уточнени в декларацията, съдържаща се в приложението, и в определените за тази цел рамки в общия бюджет на Общността.

Съставено в Брюксел на 30 май 2005 година.

За Съвета

Председател

F. BODEN

АКТ ОТ 1991 година

МЕЖДУНАРОДНА КОНВЕНЦИЯ ЗА ЗАКРИЛА НА НОВИТЕ СОРТОВЕ РАСТЕНИЯ

от 2 декември 1961 година,

презгледана в Женева на 10 ноември 1972 година, на 23 октомври 1978 година и на 19 март 1991 година

СПИСЪК НА ЧЛЕНОВЕТЕ

Глава I: Дефиниции

Член 1: Дефиниции

Глава II: Общи задължения на договарящите се страни

Член 2: Основно задължение на договарящите се страни

Член 3: Родове и видове, които трябва да бъдат закриляни

Член 4: Национален режим

Глава III: Условия за предоставяне на право на селекционера

Член 5: Условия за закрила

Член 6: Новост

Член 7: Различимост

Член 8: Хомогенност

Член 9: Устойчивост

Глава IV: Заявка за предоставяне на право на селекционера

Член 10: Подаване на заявки

Член 11: Право на приоритет

Член 12: Експертиза на заявката

Член 13: Временна закрила

Глава V: Права на селекционера

Член 14: Обхват на правото на селекционера

Член 15: Изключения от правото на селекционера

Член 16: Изчерпване на правото на селекционера

Член 17: Ограничения при упражняване на правото на селекционера

Член 18: Мерки за регулиране на търговията

Член 19: Продължителност на правото на селекционера

Глава VI:	Наименование на сорта
Член 20:	Наименование на сорта
Глава VII:	Недействителност и анулиране на правото на селекционера
Член 21:	Недействителност на правото на селекционера
Член 22:	Анулиране на правото на селекционера
Глава VIII:	Съюз
Член 23:	Членове
Член 24:	Правен статут и седалище
Член 25:	Органи
Член 26:	Съветът
Член 27:	Бюро на съюза
Член 28:	Езици
Член 29:	Финанси
Глава IX:	Прилагане на конвенцията; други споразумения
Член 30:	Прилагане на конвенцията
Член 31:	Отношения между договарящи страни и обвързани по силата на по-ранни актове държави
Член 32:	Специални споразумения
Глава X:	Заклучителни разпоредби
Член 33:	Подписване
Член 34:	Ратификация, приемане или одобряване; присъединяване
Член 35:	Резерви
Член 36:	Съобщения относно законодателството и закриляните родове и видове; информация, която следва да се публикува
Член 37:	Влизане в сила; затваряне за присъединяване на по-ранни актове
Член 38:	Ревизия на конвенцията
Член 39:	Денонсиране
Член 40:	Запазване на съществуващи права
Член 41:	Оригинал и служебни текстове на конвенцията
Член 42:	Задължения на депозитаря

ГЛАВА I

ДЕФИНИЦИИ

Член 1

Дефиниции

По смисъла на настоящия акт:

- i) „настоящата конвенция“ означава настоящият (от 1991 г.) акт от Международната конвенция за закрила на новите сортове растения;
- ii) „актът от 1961/1972 г.“ означава Международната конвенция за закрила на новите сортове растения от 2 декември 1961 г., изменена с допълнителния акт от 10 ноември 1972 г.;
- iii) „актът от 1978 г.“ означава актът от 23 октомври 1978 г. от Международната конвенция за закрила на новите сортове растения;
- iv) „селекционер“ означава:
 - лицето, създало или открило и разработило сорт;
 - лицето, което е работодател или възложител на горепосоченото лице, когато законодателството на въпросната договаряща се страна предвижда това,

или

 - правопреемникът на първото или второто горепосочено лице;
- v) „право на селекционера“ означава предвиденото в настоящата конвенция право на селекционера;
- vi) „сорт“ означава растителна съвкупност в рамките на отделен ботанически таксон от най-ниската известна степен, която, независимо дали отговаря напълно на условията за предоставяне на право на селекционера, може:
 - да бъде дефинирана чрез получаващото се от един определен генотип или комбинация от генотипове изразяване на белези;
 - да бъде различавана от всяка друга растителна съвкупност чрез изразяването на поне един от посочените белези,

и

 - да бъде разглеждана като единица предвид нейната годност да се размножава в непроменен вид;
- vii) „договаряща страна“ означава държава или междуправителствена организация, която е страна по настоящата конвенция;

viii) „територия“ по отношение на страна по конвенцията: ако е държава — територията на тази държава, а ако е междуправителствена организация — територията, на която се прилага договорът, с който е основана тази междуправителствена организация;

ix) „орган“ означава посоченият в член 30, параграф 1, ii) орган;

x) „съюз“ означава основаният с акта от 1961 г. и споменат в акта от 1972 г., акта от 1978 г. и в настоящата конвенция Международен съюз за закрила на новите сортове растения;

xi) „член на съюза“ означава страна, подписала акта от 1961/1972 г. или акта от 1978 г., или договаряща страна.

ГЛАВА II

ОБЩИ ЗАДЪЛЖЕНИЯ НА ДОГОВАРЯЩИТЕ СЕ СТРАНИ

Член 2

Основно задължение на договарящите страни

Всяка страна предоставя и закриля правата на селекционера.

Член 3

Родове и видове, които трябва да бъдат закриляни

1. (Държави, които вече са членки на съюза) Всяка договаряща се страна, обвързана с акта от 1961/1972 г. или с акта от 1978 г., прилага разпоредбите на настоящата конвенция:

- i) от датата, на която се обвърже с настоящата конвенция — спрямо всички растителни родове и видове, по отношение на които тя в този момент прилага акта от 1961/1972 г. или акта от 1978 г.,

и

- ii) най-късно при изтичане на срок от пет години след тази дата — по отношение на всички растителни родове и видове.

2. (Нови членове на съюза) Всяка договаряща се страна, която не е обвързана с акта от 1961/1972 г. или с акта от 1978 г., прилага настоящата конвенция:

- i) от датата, на която тя се обвърже с настоящата конвенция — спрямо минимум 15 растителни родове и видове,

и

- ii) най-късно при изтичане на срок от десет години след тази дата — спрямо всички растителни родове и видове.

Член 4

Национален режим

1. (Режим) Без да се засягат правата, определени в настоящата конвенция, граждани на една договаряща се страна, както и физическите лица, живеещи, и юридическите лица, чиито регистрирани седалища се намират на територията на една договаряща се страна, получават на територията на всяка друга договаряща се страна по отношение на предоставянето и закрилата на правата на селекционерите същото третиране, което съответства или може отгук нататък да съответства на законите на всяка друга такава договаряща се страна, каквото и на техните собствени граждани, при условие че посочените граждани — физически или юридически лица, изпълняват условията и формалностите, наложени на гражданите от посочената друга договаряща се страна.

2. (Граждани) По смисъла на предходния параграф под граждани се разбира: когато договарящата се страна е държава — гражданите на тази държава, а когато договарящата се страна е междуправителствена организация — гражданите на държавите, членувачи в тази организация.

ГЛАВА III

УСЛОВИЯ ЗА ЗАКРИЛА НА ПРАВОТО НА СЕЛЕКЦИОНЕРА

Член 5

Условия за закрила

1. (Критерии, които трябва да бъдат изпълнени) Правото на селекционера се предоставя, когато сортът е:

i) нов;

ii) различим;

iii) хомогенен,

и

iv) устойчив.

2. (Други условия) Предоставянето на правото на селекционера не е предмет на допълнителни или различни условия, при положение че сортът е обозначен с име съгласно разпоредбите на член 20, че заявителят изпълнява формалностите, предвидени в законодателството на договарящата се страна, в чийто орган е подадена заявката, и че плаща определените такси.

Член 6

Новост

1. (Критерии) Сортът се разглежда като нов, ако в деня на подаване на заявката за предоставяне на селекционно право размножителен или реколтен материал от сорта не е бил продаден или по друг начин предоставен на други от селекционера или с негово съгласие с цел експлоатация на сорта;

i) на територията на договарящата се страна, в която е била подадена заявката — поне една година преди тази дата,

и

ii) на територия, различна от тази на договарящата се страна, в която е била подадена заявката — поне четири години или в случай че се касае за дървета и лози — поне шест години преди посочената дата.

2. (Наскоро създадени сортове) Когато една договаряща се страна прилага настоящата конвенция за растителен род или вид, за който преди не е прилагана настоящата конвенция или по-ранен акт, тя може да приеме, че един наскоро създаден сорт, съществуващ към датата на такова разширяване на закрилата, удовлетворява условията за новост, определено в параграф 1, дори когато посочената в същия параграф продажба или предоставяне е станало преди определените в този параграф временни ограничения.

3. (Територия в определени случаи) По смисъла на параграф 1 всички договарящи се страни, които са страни — членки на една и съща междуправителствена организация, могат да действат заедно, когато уставът на тази организация изисква това, за да приравнят действията, извършвани на териториите на страните — членки на тази организация, с действията, извършвани на тяхната собствена територия, при което те трябва съответно да уведомят за това генералния секретар.

Член 7

Различимост

Сортът се счита за различим, когато е ясно отличим от всеки друг сорт, чието съществуване е предмет на обща известност по времето на подаване на заявката. По-специално подаването на заявка за предоставяне на едно селекционно право или за включване на друг сорт в официален сортов регистър във всяка страна се счита, че прави този друг сорт предмет на обща известност от датата на заявката, при условие че тази заявка води, според случая, до предоставяне на селекционно право или до вписване на този друг сорт в официалния регистър на сортовете.

Член 8

Хомогенност

Сортът се смята за хомогенен, ако е достатъчно единен в съответните си белези, независимо от отклоненията, които могат да се очакват предвид характерните особености на неговото размножаване.

Член 9

Устойчивост

Сортът се смята за устойчив, ако съответните му белези останат непроменени след нееднократно размножаване или в случай на особен размножителен цикъл — в края на всеки такъв цикъл.

ГЛАВА IV

ЗАЯВКА ЗА ПРЕДОСТАВЯНЕ НА ПРАВО НА СЕЛЕКЦИОНЕРА

Член 10

Подаване на заявки

1. (*Място на първа заявка*) Селекционерът може да избере договарящата се страна, пред чийто орган желае да подаде първата си заявка за предоставяне на право на селекционера.
2. (*Време за подаване на последващи заявки*) Селекционерът може да подаде заявка за предоставяне на селекционно право пред органите на други договарящи се страни, без да изчаква предоставянето на селекционно право от органа на договарящата се страна, пред който е подал първата заявка.
3. (*Независимост на закрилата*) Някоя договаряща се страна не може да отказва предоставянето на право на селекционер или да ограничава продължителността му с мотив, че не е била подавана заявка за закрила на същия сорт, че тя е била отказана или е изтекла в някоя друга държава или в междуправителствена организация.

Член 11

Право на приоритет

1. (*Правото; неговата продължителност*) Всеки селекционер, който е подал по съответния ред заявка за закрила на даден сорт в една от договарящите се страни („първа заявка“), се ползва при подаване на заявка за получаване на селекционно право за същия сорт пред органа на всяка друга договаряща се страна („последваща заявка“) с право на приоритет за срок от 12 месеца. Този срок

започва да тече от деня на подаване на първата заявка. Денят на подаване на заявката не се включва.

2. (*Предявяване на претенции за правото*) За да се възползва от правото на приоритет, селекционерът е длъжен да заяви в следващата си заявка приоритета на първата заявка. Органът, пред който селекционерът е подал последващата заявка, може да изиска от селекционера да предостави в рамките на срок не по-късно от 3 месеца от подаването на последващата заявка, копие от документите, съставляващи първата заявка, заверени от органа, пред който тази заявка е била подадена, както и образци или други доказателства, че същият сорт е предмет и на двете заявки.

3. (*Документи и материал*) На селекционера е предоставен срок от 2 години след изтичане на приоритетния период или когато първата молба е била отхвърлена или оттеглена — подходящ срок след такова отхвърляне или оттегляне, в който да предостави на органа на договарящата се страна, пред който е подал последващата заявка, всяка необходима информация, документ или материал, които се изискват по член 12 за целите на експертизата съгласно законите на тази договаряща се страна.

4. (*Събития, настъпващи през периода*) Събития, настъпващи в рамките на период по параграф 1, като подаването на друга заявка или публикацията или употребата на сорта, предмет на първата заявка, не са причина за отхвърляне на последващата заявка. Такива събития не пораждаат и каквото и да е право в полза на трета страна.

Член 12

Експертиза на заявката

Всяко решение за предоставяне на селекционно право изисква експертиза за съгласуваност с условията по членове от 5 до 9. По време на експертизата органът може да отгледа сорта или да извърши други необходими тестове, да нареди отглеждането на сорта или извършването на други необходими тестове, или да вземе под внимание резултатите от вече извършени тестове при отглеждането или от други изпитания. За целите на експертизата органът може да изиска от селекционера да предостави цялата необходима информация, документи или материал.

Член 13

Временна закрила

Всяка договаряща се страна взема мерки за защита интересите на селекционера през периода между подаването или публикуването на заявката за предоставяне на право на селекционера и самото предоставяне на това право. Тези мерки трябва да имат такъв ефект, че притежателят на селекционното право да може да получи поне правото на справедливо обезщетение от всяко лице, което в посочения период е извършило действия, които веднага след предоставянето на селекционното право изискват съгласието на селекционера, както е посочено в член 14. Договарящата се страна може да предвиди, че тези мерки са действени само по отношение на лица, които селекционерът е уведомил за подаването на заявката.

ГЛАВА V

ПРАВА НА СЕЛЕКЦИОНЕРА

Член 14

Обхват на правото на селекционера

1. (Действия по отношение на размножителния материал):

а) при спазването на членове 15 и 16 следните действия по отношение на размножителния материал на закрилияния сорт изискват съгласието на селекционера:

- i) производство или репродукция (размножаване);
- ii) поставяне при подходящи условия с цел размножаване;
- iii) предлагане за продажба;
- iv) продажба или друг вид търговия;
- v) износ;
- vi) внос;
- vii) съхраняване за една от споменатите в точки от i) до vi) цели;

б) селекционерът може да даде одобрението си при спазването на определени условия и ограничения.

2. (Действия по отношение на материала от реколтата) При спазването на членове 15 и 16, действията, посочени в параграф 1, буква а), от i) до vii), по отношение на материала от реколтата, включително цели растения и части от растения, получен чрез неоторизирано използване на размножителен материал от закрилияния сорт, изискват съгласието на селекционера, освен когато селекционерът е имал съответната възможност да упражни своето право по отношение на споменатия размножителен материал.

3. (Действия по отношение на определени продукти) Всяка договаряща се страна може да предвиди, при спазването на членове 15 и 16, че посочените в параграф 1, буква а), от i) до vii) действия по отношение на продукти, произведени директно от реколтен материал на закрилияния сорт при условията на параграф 2 чрез неразрешено използване на споменатия реколтен материал, изисква одобрението на селекционера, освен когато селекционерът е имал достатъчна възможност да упражни своето право по отношение на посочения реколтен материал.

4. (Възможни допълнителни действия) Всяка договаряща се страна може да предвиди при спазването на членове 15 и 16, че действия, различни от посочените в параграф 1, буква а), от i) до vii), изискват също одобрението на селекционера.

5. (Производни по същество и определени други сортове):

а) разпоредбите на параграфи от 1 до 4 се прилагат също и по отношение на:

- i) сортове, които по същество са производни на закрилияния сорт, когато самият закрилян сорт не е по същество произведен;
- ii) сортове, които не са ясно отличими, съгласно член 7, от закрилияния сорт;

и

iii) сортове, чието производство изисква многократна употреба на закрилияния сорт;

б) по смисъла на буква а), i) един сорт се счита за произведен по същество на друг сорт („първоначален сорт“), когато:

i) е преобладаващо произведен на първоначалния сорт или на сорт, който сам е произведен преобладаващо на първоначалния сорт, при запазване изразителността на съществени характерни белези, които се получават от генотипа или от комбинацията от генотипове на първоначалния сорт;

ii) е ясно отличим от първоначалния сорт;

и

iii) независимо от различията в резултат от действието на деривацията, той отговаря на първоначалния сорт по изразителността на съществените характерни белези, които се получават от генотипа или от комбинацията от генотипове на първоначалния сорт;

в) производни по същество сортове могат да бъдат получени, например, чрез селекцията на естествен или предизвикан мутант или на самоклонално отклонение чрез селекцията на вариантен индивид от растения от първоначалния сорт, чрез обратно кръстосване или чрез генно-техническа трансформация.

Член 15

Исключения от правото на селекционера

1. (Задължителни изключения) Правото на селекционера не се разпространява върху:

- i) действия, извършени лично и за нетърговски цели;
- ii) действия, извършени с опитна цел;

и

iii) действия, извършени с цел отглеждане на други сортове, и освен когато се прилагат разпоредбите на член 14, параграф 5 — действия, посочени в член 14, параграфи от 1 до 4, по отношение на тези други сортове.

2. (*Незадължително изключение*) Независимо от разпоредбите на член 14 всяка договаряща се страна може в подобаващи рамки и при гарантиране правните интереси на селекционера да ограничи правото на селекционера по отношение на всеки сорт, за да позволи на фермерите да използват за размножителни цели в собствените си парцели земя продукта от реколта, която са получили при отглеждане на закрилияния сорт или на някой от споменатите в член 14, параграф 5, буква а), i) или ii) сортове.

Член 16

Изчерпване на правото на селекционера

1. (*Изчерпване на правото*) Правото на селекционера не се разпростира върху действия по отношение на материал от закрилияния сорт или от сорт, предмет на разпоредбите на член 14, параграф 5, който е бил продаден или по друг начин изтъргуван от селекционера или с негово съгласие на територията на съответната договаряща се страна, или по отношение на произведен нему материал, освен ако такива действия:

- i) са свързани с допълнително размножаване на въпросния сорт;
- или
- ii) са свързани с износ на материал от сорта, който дава възможност за размножаване на сорта в страна, която не закриля сортовете от растителния род или вид, към които принадлежи сортът, освен когато изнесенният материал е предназначен за окончателна употреба.

2. (*Значение на „материал“*) По смисъла на параграф 1 „материал“ по отношение на даден сорт означава:

- i) размножителен материал от всякакъв вид;
 - ii) реколтен материал, включително цели растения или части от растения;
- и
- iii) всеки продукт, произведен непосредствено от реколтния материал.

3. (*Територия в определени случаи*) По смисъла на параграф 1 всички договарящи се страни, които са страни членки на една и съща междуправителствена организация, могат да действат съвместно, когато това се изисква от устава на тази организация, за уеднаквяване на действията на територията на страните членки на тази организация, с действията на тяхната собствена територия, като при това те трябва съответно да уведомят генералния секретар.

Член 17

Ограничения при упражняване на правото на селекционера

1. (*Обществен интерес*) Нито една договаряща се страна не може да ограничи свободното упражняване на право на селекционер по причини, които не са от обществен интерес, освен когато това е изрично предвидено в настоящата конвенция.

2. (*Справедливо обезщетение*) Когато някакво такова ограничение има ефекта на разрешаване на трета страна да извърши някакво действие, за което се изисква одобрение от селекционера, съответната договаряща се страна трябва да вземе всички мерки, които са необходими, за да се обезпечи получаването от селекционера на справедливо обезщетение.

Член 18

Мерки за регулиране на търговията

Правото на селекционера е независимо от всяка мярка, взета от една договаряща се страна, за регулиране в рамките на своята територия на производството, освидетелстването и маркетинга на сортов материал, както и на вноса и износа на такъв материал. Във всеки случай такива мерки не могат да повлияят върху прилагането на разпоредбите на настоящата конвенция.

Член 19

Продължителност на правото на селекционера

1. (*Срок на закрила*) Правото на селекционера се предоставя за определено време.

2. (*Минимален срок*) Този срок не може да бъде по-кратък от 20 години от датата на предоставяне на правото на селекционера. За дървета и лози този срок не трябва да е по-кратък от 25 години от тази дата.

ГЛАВА VI

НАИМЕНОВАНИЕ НА СОРТА

Член 20

Наименование на сорта

1. (*Обозначаване на сорта чрез илена; употреба на наименованието*):

- a) сортът се обозначава чрез наименование, което ще бъде неговото родово име;
- b) всяка договаряща се страна предприема мерки в съответствие с параграф 4, така че никакви права по обозначаването, регистрирано като наименование на сорта, да не препятстват свободната употреба на името на сорта дори и след изтичане на срока на действие на правото на селекционера.

2. (*Характеристика на наименованието*) Сортовото наименование трябва да дава възможност за идентификация на сорта. То не може да бъде съставено само от числа, освен в случаите, когато това е установена практика за наименоване на сортове. То не трябва да дава възможност за подвеждане или причиняване на объркване по отношение на характерните белези, значението или идентичността на сорта или идентичността на селекционера. То трябва да се отличава, по-специално, от всяко сортово наименование, с което е обозначен на територията на всяка договаряща се страна един съществуващ сорт от същия растителен вид или от близък сроден вид.

3. (Регистриране на наименованието) Сортовото наименование се предлага на органа от селекционера. Ако се прецени, че това наименование не отговаря на изискванията на параграф 2, органът отказва вписването и изисква от селекционера да предложи друго наименование на сорта в рамките на установен срок. Сортовото наименование се вписва от органа в същото време, когато се предоставя и правото на селекционера.

4. (Предшестващи права на трети лица) По-рано придобитите права от трети лица няма да бъдат засегнати. Ако въз основа на предшестващо право използването на дадено сортово наименование се забрани на лице, което по силата на параграф 7 е задължено да го използва, органът изисква от селекционера да предложи друго наименование за сорта.

5. (Еднаквост на наименованието във всички договарящи се страни) Един сорт трябва да бъде представен във всички договарящи се страни под едно и също наименование. Органът на всяка договаряща се страна вписва така предложеното наименование, освен ако не счита, че наименованието е неподходящо за неговата територия. В последния случай той изисква от селекционера да предостави друго наименование.

6. (Взаимна информация между органите на договарящите се страни) Органът на една договаряща се страна осигурява информирането на органите на другите договарящи се страни по въпроси, засягащи сортовете наименования, в частност заявяването, регистрацията и заличаването на наименования. Всеки орган може да изпраща забележките си, ако има такива, по вписването на едно наименование до органа, който е оповестил това наименование.

7. (Задължение за използване на наименованието) Всяко лице, което предлага за продан или търгува на територията на една от договарящите се страни с размножителен материал, закрилян в рамките на посочената територия, е длъжно да използва наименованието на този сорт дори и след изтичането на селекционното право по този сорт, освен когато съгласно разпоредбите на параграф 4 предшестващи права пречат на това използване.

8. (Данни, добавени към наименованието) Когато един сорт е предложен за продан или за търговия, към неговото регистрирано сортово наименование може да се добави търговска марка, търговско име или друго подобно указание. Въпреки добавянето на такова указание сортовото наименование трябва да е лесно различимо.

ГЛАВА VII

НЕДЕЙСТВИТЕЛНОСТ И АНУЛИРАНЕ НА ПРАВОТО НА СЕЛЕКЦИОНЕРА

Член 21

Недействителност на правото на селекционера

1. (Основания за недействителност) Всяка договаряща се страна обявява за недействително предоставено от нея право на селекционер, ако се констатира:

- i) че утвърдените в членове 6 и 7 условия не са били изпълнени в момента на предоставяне на правото на селекционера;
- ii) че когато е било предоставено селекционното право, базирано по същество на представена от селекционера информация и документи, заложените в членове 8 и 9 условия не са били изпълнени в момента на предоставяне на правото на селекционера,
или
- iii) че правото на селекционера е било предоставено на лице, което няма право на това, освен ако не е прехвърлено на правоимащо лице.

2. (Исключване по други причини) Нито едно право на селекционер не може да бъде обявено за недействително по причини, различни от посочените в параграф 1.

Член 22

Анулиране на правото на селекционера

1. (Основания за анулиране):

- a) всяка договаряща се страна може да отмени предоставеното от нея селекционно право, ако се установи, че заложените в членове 8 и 9 условия вече не се изпълняват;
- b) всяка договаряща се страна може освен това да отмени предоставено от нея право на селекционер, ако след като е била помолена да направи това и в рамките на определен срок:
 - i) селекционерът не предостави на органа информацията, документите или материала, които се считат за необходими за потвърждаване поддържането на сорта;
 - ii) селекционерът не заплати таксите, които може би дължи, за да поддържа правото си в сила,
или
 - iii) селекционерът не предложи друго подходящо наименование, когато сортовото наименование е било заличено след предоставянето на правото.

2. (Исключване по друга причина) Нито едно право на селекционер не може да бъде отменяно по причини, различни от посочените в параграф 1.

ГЛАВА VIII

СЪЮЗ

Член 23

Членове

Договарящите страни са членове на съюза.

Член 24

Правен статут и седалище

1. (Юридическо лице) Съюзът е юридическо лице.
2. (Юридическа компетентия) На територията на всяка договаряща се страна съюзът се ползва съгласно действащите на тази територия закони с такава юридическа компетентия, каквато може да му бъде необходима за постигане на целите на съюза и за изпълнение на функциите му.
3. (Седалище) Седалището на съюза и на неговите постоянни органи е в Женева.
4. (Споразумение за главна квартира) Съюзът има споразумение за главна квартира с Конфедерация Швейцария.

Член 25

Органи

Постоянните органи на съюза са съветът и бюрото на съюза.

Член 26

Съвет

1. (Състав) Съветът се състои от представители на членовете на съюза. Всеки член на съюза посочва един представител за съвета и един заместник. Представителите или заместниците могат да имат сътрудници или съветници.
2. (Ръководство) Съветът избира измежду своите членове председател и първи заместник-председател. Съветът може да избере и други заместник-председатели. Първият заместник-председател замества председателя, ако последният не може да изпълнява задълженията си. Мандатът на председателя е три години.
3. (Сесии) Съветът се събира след свикване от своя председател. Веднъж годишно той провежда редовно заседание. Освен това председателят може да свика съвета по свое усмотрение; той го свика в срок от 3 месеца и ако една трета от членовете на съюза изискат това.
4. (Наблюдатели) Държави, които не са членки на съюза, могат да бъдат поканени като наблюдатели на заседанията на съвета. На тези заседания могат да бъдат поканени и други наблюдатели, както и експерти.
5. (Задачи) Задачите на съвета са:
 - i) да търси подходящи мерки за защита на интересите на съюза и за стимулиране на развитието му;
 - ii) да установи свой процедурен правилник;
 - iii) да назначи генерален секретар и ако сметне това за необходимо — заместник генерален секретар, определяйки сроковете за назначение на всеки от тях;

- iv) да обсъжда годишния доклад за дейността на съюза и да съставя програмата за бъдещата му работа;
- v) да дава всички необходими указания на генералния секретар за изпълнение на задачите на съюза;
- vi) да определя административните и финансовите правила на съюза;
- vii) да проучва и одобрява бюджета на съюза и да определя размера на вноските на всеки съюзен член;
- viii) да проучва и одобрява представените от генералния секретар сметни отчети;
- ix) да определя времето и мястото на предвидените в член 38 конференции и да взема необходимите за тяхната подготовка мерки;

и

- x) най-общо да взема всички необходими решения за осигуряване на успешната дейност на съюза.

6. (Гласуване)

- a) всеки член на съюза, представляващ държава, има един глас в съвета;
- б) всяка договаряща се страна, която е междуправителствена организация, може по въпроси, по които е компетентна, да упражни правото на глас на своите страни членки, които са членове на съюза. Такава междуправителствена организация не може да упражни правото на глас на своите страни членки, ако нейните страни членки сами упражнят право си на глас и обратното.

7. (Мнозинство) Всяко решение на съвета изисква обикновено мнозинство от подадените гласове; при все това всяко решение на съвета по параграф 5, ii), vi) и vii), член 28, параграф 3, член 29, параграф 5, буква б) и член 38, параграф 1 изисква мнозинство от 3/4 от подадените гласове. Гласовете на въздържалите се не се броят.

Член 27

Бюро на съюза

1. (Задачи и ръководство на бюрото) Бюрото на съюза изпълнява всички задължения и задачи, възложени му от съвета. То се ръководи от генералния секретар.
2. (Задължения на генералния секретар) Генералният секретар е отговорен пред съвета; той отговаря за изпълнението на решенията на съвета. Той представя бюджета на съюза за одобрение от съвета и следи за неговото изпълнение. Той се отчита пред съвета за управлението и дейността си, както и за финансовото положение на съюза.

3. (Персонал) При спазване на разпоредбите на член 26, параграф 5, iii) се определят условията в административните и финансовите правилници за назначаване и наемане на персонал, необходим за ефективното изпълняване на задачите на бюрото на съюза.

Член 28

Езици

1. (Езици на бюрото) При изпълнение на своите задължения бюрото на съюза ползва английски, френски, немски и испански език.

2. (Езици на определени заседания) Заседанията на съвета и ревизионните конференции се провеждат на четирите езика.

3. (Допълнителни езици) Съветът може да вземе решение за използването и на други езици.

Член 29

Финанси

1. (Приходи) Разходите на съюза се покриват от:

- i) годишните вноски на държавите членки на съюза,
- ii) постъпления, получени от извършени услуги,
- iii) други постъпления.

2. (Членски внос: единици):

a) дялът на всяка страна членка на съюза в общата сума на годишните вноски се определя чрез отнасяне на общите разходи, които трябва да се покрият от вноските на страните членки на съюза, към броя на полагащите ѝ се съгласно параграф 3 дялови единици. Този дял се изчислява съгласно параграф 4.

b) Броят на дяловите единици се изразява в цели или дробни величини, при което дробните величини не могат да бъдат по-малки от 1/5.

3. (Членски внос: дял на всеки член):

a) Броят на дяловите единици, полагащи се на всеки член на съюза, който е страна по акта от 1961/1972 г. или по акта от 1978 г. на датата, на която се обвързва с настоящата конвенция, е същият, както и броят, полагащ му се непосредствено преди споменатата дата.

b) Всяка друга страна членка на съюза посочва при присъединяването си към съюза, в адресирана до генералния секретар декларация, подходяща за нея брой дялови единици.

в) Всяка страна членка на съюза, може по всяко време да посочи в декларация, адресирана до генералния секретар, брой дялови единици, различен от броя, полагащ и се съгласно букви а) и б). Такава декларация, ако е подадена през първите шест месеца

на календарната година, влиза в сила от началото на следващата календарна година; в противен случай тя влиза в сила от началото на втората календарна година, която следва годината, в която е била подадена декларацията.

4. (Членски внос: изчисляване на дялове):

a) за всеки бюджетен период сумата, съответстваща на една дялова единица, се получава, като общата сума на разходите, които следва да бъдат посрещнати през този период от вноските на страните членки на съюза, се раздели на общия брой дялови единици, посочени от тези страни членки на съюза;

b) размерът на вноската на всяка страна членка на съюза, се получава чрез умножаване на стойността на една дялова единица с броя на дяловите единици, определени за тази страна членка на съюза.

5. (Изостанали вноски):

a) страна членка на съюза, изостанала в изплащането на вноските си, не може при условията на буква б) да упражнява правото си на глас в съвета, ако размерът на дълга ѝ е равен или превишава дължимата от нея вноска за пълната предходна година. Лишаването от право на глас не освобождава такава страна членка на съюза от задълженията ѝ по настоящата конвенция и не я лишава от никакви други, произтичащи от настоящата конвенция, права.

b) Съветът може да разреши на гореспоменатата страна членка на съюза да продължи да упражнява правото си на глас, ако и стига съветът да е убеден, че забавянето на плащането се дължи на изключителни и неизбежни обстоятелства.

6. (Ревизия на сметките) Ревизията на сметките на съюза се извършва от една страна членка на съюза, съгласно разпоредбите на административния и финансовия правилник. Тази страна членка на съюза се определя от съвета с нейно съгласие.

7. (Членски внос на междуправителствени организации) Договаряща се страна, която е междуправителствена организация, не е задължена да заплаща членски внос. Ако все пак тя предпочете да заплаща членски внос, се прилагат съответно разпоредбите на параграфи 1 - 4.

ГЛАВА IX

ПРИЛАГАНЕ НА КОНВЕНЦИЯТА; ДРУГИ СПОРАЗУМЕНИЯ

Член 30

Прилагане на конвенцията

1. (Мерки по прилагането) Всяка договаряща се страна взема всички мерки, необходими за прилагането на настоящата конвенция; тя трябва по-специално да:

- i) предвиди съответни правни средства за ефективно прилагане на правото на селектионера;

ii) поддържа орган, натоварен със задачата по предоставяне на селекционни права или да възложи споменатата задача на орган, поддържан от друга договаряща се страна;

iii) осигурява информирането на обществеността чрез редовно публикуване на информацията относно:

— заявките за предоставяне и относно вече предоставени права на селекционери,

и

— предложените и одобрени сортови наименования.

2. (*Съответствие на закони*) Трябва да се разбере, че при депозиране на инструмента си за ратификация, приемане, одобряване или присъединяване, според случая, всяка държава или междуправителствена организация трябва да е в състояние в съгласие със своите закони да прилага разпоредбите на настоящата конвенция.

Член 31

Отношения между договарящи се страни и обвързани по силата на по-ранни актове държави

1. (*Отношения между държави, обвързани чрез настоящата конвенция*) Между страни членки на съюза, обвързани както чрез настоящата конвенция, така и по силата на някой по-ранен акт на конвенцията, се прилага само настоящата конвенция.

2. (*Възможни отношения с държави, необвързани чрез настоящата конвенция*) Всяка страна членка на съюза, която не е обвързана чрез настоящата конвенция, може да обяви чрез изпратено до генералния секретар уведомление, че в отношенията си с всеки обвързан само с настоящата конвенция член на съюза ще прилага последния акт, чрез който е обвързана. През периода, започващ един месец от датата на това уведомяване и приключващ в момента, когато страната членка на съюза, направила декларацията, бъде обвързана с настоящата конвенция, посоченият член на съюза прилага последния акт, чрез който е обвързана, в отношенията си към всеки от членовете на съюза, който е обвързан само с настоящата конвенция, докато последният прилага настоящата конвенция по отношение на първия.

Член 32

Специални споразумения

Членовете на съюза си запазват правото да сключват помежду си специални споразумения за закрила на сортове дотолкова, доколкото тези споразумения не противоречат на разпоредбите на настоящата конвенция.

ГЛАВА X

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 33

Подписване

Настоящата конвенция е открита за подписване от страна на всяка държава, която е член на съюза, от деня на приемането ѝ. Тя остава открита за подписване до 31 март 1992 г.

Член 34

Ратификация, приемане или одобряване; присъединяване

1. (*Държави и определени междуправителствени организации*):

a) всяка държава може, съгласно настоящия член, да стане страна по настоящата конвенция;

b) всяка междуправителствена организация може съгласно настоящия член да стане страна по настоящата конвенция, ако:

i) е компетентна по отношение на въпроси, уредени чрез настоящата конвенция,

ii) разполага със собствено законодателство, обезпечаващо предоставянето и закрилата на правата на селекционерите, обвързващо всички нейни държави членки,

и

iii) е била редовно упълномощена в съответствие с вътрешните си процедури да се присъедини към настоящата конвенция.

2. (*Инструмент за присъединяване*) Всяка държава, подписала настоящата конвенция, става страна по настоящата конвенция чрез депозиране на инструмент за ратификация, приемане или одобряване на настоящата конвенция. Всяка държава, която не е подписала настоящата конвенция, както и всяка междуправителствена организация, става страна по настоящата конвенция чрез депозиране на инструмент за присъединяване към нея. Инструментите за ратификация, приемане, одобряване или присъединяване се депозират при генералния секретар.

3. (*Становище на съвета*) Всяка държава, която не е член на съюза, както и всяка междуправителствена организация, се обръща преди депозиране на инструмента си за присъединяване към съвета за становище по отношение на съответствието на законите ѝ с разпоредбите на настоящата конвенция. Ако решението за становище е положително, инструментът за присъединяване може да бъде депозиран.

Член 35

Резерви

1. (Принцип) При спазване на параграф 2 не се допускат никакви резерви спрямо настоящата конвенция.

2. (Възможно изключение):

- а) Независимо от разпоредбите на член 3, параграф 1, всяка държава, която по времето, когато е станала страна по настоящата конвенция, е страна по акта от 1978 г. и която предвижда по отношение на безполово размножените сортове закрила чрез право по индустриална собственост, което е различно от правото на селекционера, има право да продължи да прави това, без да прилага настоящата конвенция спрямо тези сортове.
- б) Всяка държава, която използва споменатото право, уведомява съответно генералния секретар в момента на депозиране на инструмента си за ратифициране, приемане, одобряване или присъединяване, според случая, към настоящата конвенция. Същата държава може по всяко време да оттегли споменатото известие.

Член 36

Съобщения относно законодателството и закриляните родове и видове; информация, която следва да се публикува

1. (Първоначално известие) При депозиране на инструмента си за ратификация, приемане, одобряване или присъединяване, според случая, към настоящата конвенция всяка държава или междуправителствена организация уведомява генералния секретар за:

- i) законодателството си, регулиращо правата на селекционера;

и

- ii) списъка на растителните родове и видове, за които ще се прилагат разпоредбите на настоящата конвенция, на датата, на която ще се обвърже с настоящата конвенция.

2. (Известие за промени) Всяка договаряща се страна уведомява незабавно генералния секретар за:

- i) всички промени в нейното законодателство, регулиращо правата на селекционера;

и

- ii) за всяко разширение на прилагането на настоящата конвенция върху други растителни родове и видове.

3. (Публикуване на информацията) Генералният секретар публикува на базата на съобщения от всяка заинтересувана договаряща се страна информация за:

- i) законите, регулиращи правата на селекционера, както и за всички промени в тези закони;

и

- ii) посочения в параграф 1, ii) списък на растителните родове и видове и за всяко посочено в параграф 2, ii) разширение.

Член 37

Влизане в сила; затваряне за присъединяване на по-ранни актове

1. (Първоначално влизане в сила) Настоящата конвенция влиза в сила един месец след като пет държави са депозирали своите инструменти за ратификацията, приемането, одобряването или присъединяването, според случая, при условие че най-малко три от посочените инструменти са били депозирани от държави, страни по акта от 1961/1972 г. или по акта от 1978 г.

2. (Последващо влизане в сила) Всяка държава, необхваната от параграф 1, или всяка междуправителствена организация се обвързва с настоящата конвенция един месец след датата, на която депозира инструмента си за ратификация, приемане, одобряване или присъединяване, според случая.

3. (Затваряне на акта от 1978 г. за присъединяване) Никакъв инструмент по присъединяване към акта от 1978 г. не може да бъде депозиран след влизането в сила на настоящата конвенция съгласно параграф 1; все пак всяка държава, която съгласно утвърдената практика на Общото събрание на Организацията на обединените нации се счита за развиваща се страна, може да депозира такъв инструмент до 31 декември 1995 г., а всяка друга държава може да депозира такъв инструмент до 31 декември 1993 г., дори и ако настоящата конвенция влезе в сила преди тази дата.

Член 38

Ревизия на конвенцията

1. (Конференция) Настоящата конвенция може да бъде ревизирана от конференция на членовете на съюза. Свикването на такава конференция се решава от съвета.

2. (Кворум и мнозинство) Работата на дадена конференция е действителна, ако поне половината от страните членки на съюза са представени в нея. За приемането на всяка ревизирана редакция на конвенцията се изисква мнозинство от 3/4 от присъстващите и гласуващи на конференцията страни членки на съюза.

Член 39

Денонсиране

1. (Известия) Всяка договаряща се страна може да денонсира настоящата конвенция чрез известие, адресирано до генералния секретар. Генералният секретар уведомява незабавно всички членове на съюза за получаването на това известие.

2. *(По-ранни актове)* Известието за денонсиране на настоящата конвенция се счита и за известие за денонсиране на всеки по-ранен акт, чрез който договарящата се страна, която денонсира настоящата конвенция, е обвързана.

3. *(Дата на влизане в действие)* Денонсирането влиза в действие в края на календарната година, следваща годината, през която е било получено известието при генералния секретар.

4. *(Придобити права)* Денонсирането не засяга правата върху даден сорт, придобити въз основа на настоящата конвенция или на някакъв по-ранен акт преди деня на влизане в сила на денонсирането.

Член 40

Запазване на съществуващи права

Настоящата конвенция не ограничава съществуващите права на селекционера, придобити съгласно законите на договарящите се страни или по силата на някой по-ранен акт или договор, освен настоящата конвенция, сключен между членовете на съюза.

Член 41

Оригинал и служебни текстове на конвенцията

1. *(Оригинал)* Настоящата конвенция се подписва в един оригинал на английски, френски и немски език, като френският текст е

определящ в случай на несъответствие между отделните текстове. Оригиналът се съхранява при генералния секретар.

2. *(Служебни текстове)* Генералният секретар, след консултации със заинтересованите правителства, установява официални текстове на настоящата конвенция на арабски, нидерландски, италиански, японски и испански език, както и на други езици, които съветът може да определи.

Член 42

Задължения на депозитаря

1. *(Изпращане на копия)* Генералният секретар изпраща заверени копия от настоящата конвенция на всички държави и на всички междуправителствени организации, представени на дипломатическата конференция, приела настоящата конвенция, както и на всяка друга държава или междуправителствена организация при поискване от нейна страна.

2. *(Регистрация)* Генералният секретар регистрира настоящата конвенция в секретариата на Организацията на обединените нации.

Резолюция относно член 14, параграф 5

Дипломатическата конференция за преразглеждане на Международната конвенция за закрила на новите сортове растения, състояла се от 4 до 19 март 1991 г., отправя искане към генералния секретар на UPOV незабавно да започне работа по установяването на примерни стандартни насоки относно производните разновидности, които да бъдат приети от съвета на UPOV.

Препоръка относно член 15, параграф 2

Дипломатическата конференция препоръчва разпоредбите, постановени в член 15, параграф 2 от Международната конвенция за закрила на новите сортове растения от 2 декември 1961 г., преразгледана в Женева на 10 ноември 1972 г., на 23 октомври 1978 г. и на 19 март 1991 г., да не се четат по такъв начин, че да се разкрие възможност да се разшири практиката, наричана „привилегия на фермера“, към земеделския и градинарския сектор, в които такава привилегия не е общоприета практика на територията на съответната договаряща се страна.

Общо заявление относно член 34

Дипломатическата конференция отбеляза и прие декларация от датската делегация и декларация от нидерландската делегация, съгласно които конвенцията, приета от Дипломатическата конференция, няма да се прилага автоматично след нейната ратификация, приемане, одобрение или присъединяване от Дания и Нидерландия, в случая на Дания за Гренландия и за Фарьорските острови, а в случая на Нидерландия за Аруба и за нидерландските Антили. Посочената конвенция се прилага за упоменатите територии, само ако и когато Дания или Нидерландия, в зависимост от случая, изрично нотифицират генералния секретар за това.

Декларация на Европейската общност

Следната декларация се прилага към инструмента за присъединяване, депозиран при генералния секретар на УРОВ:

„Позовавайки се на член 29, параграф 7 от Конвенцията УРОВ, Общността ще изплаща на доброволни начала пет единици вноски към бюджета на съюза за закрила на новите сортове растения в съответствие с член 29, параграф 3, буква б), считано от бюджетната 2005 г.“.
